

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt LI. Ecclesiasticvs Non sit procax velmaledicus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

CAPVT LI.

ECCLESIASTICVS NON
sit procax vel maledicus.

§. Maledicentia dirarumque ac cuiusuis incommodi imprecatio summopere illis vitanda. Sicut enim præcipit Apostolus Rom. 12. v. 14. *Benedicite persecuentibus vos, benedicite. & nolite maledicere.* Et Saluator ipse Luc. 6. v. 28. *Benedicite maledicentibus vobis, & orate pro calumniantibus vos.* Quod & Dominus ipse noster re ipsa præstitit, nam vt est 1. Pet. 2. v. 23. *Cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur, non comminabatur.* 1. Petri tertio, versic. nono. *Non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed è contrario benedicentes.*

S. Greg. 1. 3. dial. c. 20. de Stephan. presbyter.

§. Concil. Carthag. 4. cap. 57. & habetur dist. 46. c. 5. *Ecclesiasticus clericus maledicus [maxime in sacerdotibus] cogatur ad eam postulandam veniam: si noluerit, degradetur, nec vnquam ab officio reuocetur. Et vigesima quarta, q. 3. Qui negligunt, & cap. 38. Deus*

§. S. Ephrem tom. 1. lib. de virtutibus & vitiis. *Vere, Maledicentia inquit, beatus, iterumque beatus ille est, qui à deterrimo hoc genere maledicendi se integrum custodierit, quoniam Spiritus sanctus in eo habitabit. Homo maledicus vtroque, & odii, & susurrationis morbo laborat. Et qui talis est, fraticida, & crudelis atque immitis censetur. Quid hoc scelere grauius? Vnde Maledicentia quoque S. Apostolus nefaria impiorum opera prohibens etiam maledicos iis annumerat 1. Cor. 6. v. 10. & 1. Iserum & Pet. 4. v. 15.*

§. Maledicentia vitium est vix curabile. Eccles. 23. v. 29. *Homo assuetus in verbis improprie, in omnibus diebus suis non eruditur, nunquam vel egerrime contrariam institutionem aut disciplinam vel consuetudinem admittit. 2 Est & recordia indicium. Prou. 10. v. 18. Qui profert contumeliam,*

Gg 2 inspi-

Quanto nobis persona coniunctior, vel superior, tanto in illam maledicentia grauius peccatum.

insipiens est. 3. Valde perniciofa auctori suo. Pl. 108. Dilexit maledictionem, & veniet ei. 1. Corinth. 6. vers. 10. Maledici regnum Dei non possidebunt. 4. Tantoque hoc scelus atrocius est, quanto magis personam, in quam intorquetur, amare & reuereri tenemur, vt ait S. Thomas quæst. 77. art. 3. cap. Tales sunt magistratus, parentes, Deus. Hinc illæ diuinæ leges, Exodi 22. vers. 28. Diis non detrahes, & principi populi tui non maledices. Leuit. 20. vers. 9. Qui maledixerit patri suo, aut matri morte moriatur. Leuit. 24. v. 15. Homo qui maledixerit Deo, portabit peccatum suum, id est, sustinebit morte tanti sceleris pœnam.

§. Sapientum monita, consilia, præcepta hac de re audiant. 1. à contumeliosi familiaritate se abiangant. Ecclesiast. 8. vers. 14. Ne contra faciem stes contumeliosi, ne se deat quasi insidiator ori tuo, ressonda dictaque tria rapendo in calumniam. Cum maledico, ne cibum sumamus, hortatur Apostolus 1. Corinth. 5. vers. 11. 2. Si maledicentia peccauerint, mox resipiscant. Sanctus Augustinus epistola 109. & in regula sua 38. Quicumque conuicio, inquit, vel maledicto, vel etiam criminis obiectu aliquem laesit, meminerit, satisfactione quanto citius curare quod facit, & ille qui laesus est sine desceptatione dimittere. Si autem inuicem se laeserunt, inuicem sibi debita relaxare debebunt, propter orationes vestras, quas vtrique quanto crebriores habetis, tanto sanctiores habere debetis. 3. Aliena maledicta patienter ferenda. Beati estis, inquit Dominus Matthæi quinto, versiculo vndecimo, cum maledixerint vobis homines. Et Apostolus primo Corinth. quarto, versiculo duodecimo. Maledicimur & benedicimus.